

از زاینده‌رود تا روستاهای ناشناخته؛

نسخه تازه اصفهان برای احیای گردشگری

استاندار: ظرفیت‌های «زیر خاک» گردشگری اصفهان باید به برندهای ملی و بین‌المللی تبدیل شوند

استاندار اصفهان با اشاره به ظرفیت‌های طبیعی استان گفت: بر ارائه گزارش عملکرد، از برنامه‌های سخن گفتند که می‌تواند مسیر آینده صنعت گردشگری اصفهان را تغییر دهد. آنچه این نشست را از جلسات پیشین متمایز می‌کند تأکید بر تغییر رویکرد از «مدیریت جاذبه‌های شناخته‌شده» به «خلق مقصدهای جدید گردشگری» بود، رویکردی که اگر به مرحله اجرا برسد، علاوه بر افزایش ماندگاری گردشگران، توسعه اقتصادی بسیاری از شهرها و روستاهای استان را نیز به دنبال خواهد داشت.

استاندار اصفهان با اشاره به شرایط متفاوت اِسمال، جریان مستمر آب در زاینده‌رود را یکی از مهم‌ترین فرصت‌های گردشگری استان در چند دهه اخیر دانست و اظهار کرد: برای نخستین بار طی حدود سه دهه گذشته، زاینده‌رود در بازای طولانی‌تر جریان یافته و این موضوع می‌تواند به موتور محرک گردشگری اصفهان تبدیل شود.

مهدی جمالی‌نژاد با بیان اینکه وجود زاینده‌رود همواره مهم‌ترین عامل جذب گردشگران داخلی و خارجی بوده است، افزود: اگرچه این فرصت کم‌نظیر در اختیار استان قرار گرفته اما در ماه‌های گذشته آن «گونه که باید از آن بهره‌برداری نشده است. به گفته او، برگزاری رویدادهای فرهنگی، هنری و گردشگری و همچنین تولید محتوای حرفه‌ای درباره ظرفیت‌های استان باید با جدیت بیشتری دنبال شود تا این فرصت به رونق اقتصادی گردشگری منجر شود.

وی معتقد است باز بودن زاینده‌رود تنها به معنای افزایش حضور گردشگران در شهر اصفهان نیست، بلکه می‌تواند سکوی معرفی سایر ظرفیت‌های کمتر دیده‌شده استان نیز باشد.

ک ظرفیت‌هایی که هنوز زیر غبار فراموشی مانده‌اند

یکی از مهم‌ترین محورهای سخنان استاندار، ضرورت شناسایی و معرفی جاذبه‌هایی بود که تاکنون سهمی از بازار گردشگری نشان‌نند.

جمالی‌نژاد تأکید کرد: اصفهان تنها به میدان نقش جهان، سی‌وسهیل و «کاهای تاریخی محدود نمی‌شود و ده‌ها شهر و روستای استان دارای ظرفیت‌هایی هستند که حتی بسیاری از مردم اصفهان نیز از آن‌ها اطلاع کافی ندارند.

او از مدیران حوزه گردشگری خواست نگاه خود را از چند مقصد سنتی فراتر ببرند و ظرفیت‌های کمتر شناخته‌شده را از «زیر خاک» بیرون آورده و به برندهای گردشگری تبدیل کنند. به گفته استاندار، مناطقی مانند نطنز، انارک، قورتان، خوانسار و بسیاری از روستاهای تاریخی استان، قابلیت آن را دارند که به تنهایی مقصد سفر گردشگران باشند؛ مشروط بر اینکه معرفی، روایت و بازاریابی مناسبی برای آن‌ها انجام شود.

ک قورتان؛ نمونه‌ای از ظرفیت‌های مغفول گردشگری

جمالی‌نژاد در بخشی از سخنان خود به ارگ تاریخی قورتان اشاره کرد و آن را نمونه‌ای از ظرفیت‌های فراموش‌شده استان دانست. او خاطرنشان کرد: این مجموعه تاریخی حتی در برخی ویژگی‌ها از بسیاری از بناهای مشهور کشور ارزشمندتر است، زیرا برخلاف بسیاری از آثار تاریخی که تنها کارکرد موزه‌ای دارند، زندگی همچنان در بافت تاریخی قورتان جریان دارد و ویژگی منحصر‌به‌فردی که می‌تواند برای گردشگران داخلی و خارجی بسیار جذاب باشد.

به گفته استاندار، چنین ظرفیت‌هایی سال‌ها بدون معرفی مناسب باقی مانده‌اند و اکنون زمان آن رسیده است که با روایت حرفه‌ای و بازاریابی هدفمند، به مقاصد اصلی گردشگری تبدیل شوند.

ک گردشگری فقط آثار تاریخی نیست

در نگاه مدیریت جدید استان، توسعه گردشگری دیگر صرفاً بر پایه آثار تاریخی تعریف نمی‌شود.

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه
نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۰۳۱-۳۶۲۹۳۷۵۰ (۵ خط) فاکس: ۰۳۱-۳۶۲۹۳۳۹۲
لینتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز: در تهیه‌بندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضرب کیفی: ۸۴/۷ رتبه آچمی: ۱
آیین نامه اخلاق حرفه‌ای در لینک: «درباره ما»
سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

www.royddad.com
www.esfahanemrooz.ir
عضو تعاونی مطبوعات، انجمن مدیران رسانه
esfahanemrooz
esfahanemrooz
esfahanemrooz

مهربانی در خاک ایران

در فرهنگ ایرانی، ابراز مهر از مرزهای کلام فراتر رفته است. از تعارفات شیرین لفظی در شهرها گرفته تا جبران بی‌کلام سختی‌ها در دل بیابان‌ها. روایتی متفاوت مهربانی در پهنه ایران، همواره در تلاش بوده تا فاصله‌ها را کم کند. از واژه‌های پرمعنا تا سکوت‌های پرمتحوا، سفری داریم به رگه‌های مهربانی در خاک ایران.

به گزارش فارس، گاهی یک واژه مثل یک تکه پارچه از دست‌به‌دست می‌چرخد و هر بار، رنگ همان هوا را می‌گیرد. «قریبات» از آن واژه‌هاست؛ نه فقط به‌عنوان یک عبارت شیرین، بلکه به‌عنوان یک جور قرار گفتگو. قرار این‌که وقتی فاصله کم می‌شود، وقتی کسی از راه می‌رسد، وقتی دستی چیزی تعارف می‌کند یا کسی با چشم‌ها حرف می‌زند- زبان باید بتواند مهر را «قابل شنیدن» یا «قابل تحمل» کنداین گزارش می‌خواهد سفر یک تعبیر مهربانانه را در ایران دنبال کند؛ از جایی که مهربانی برصداست و جمله‌ها با هم می‌آیند تا جایی که مهربانی کم‌حرف‌تر است و بخش زیادی از آن را سکوت نگاه، یا یک لیوان آب خنک انجام می‌دهد نه قرار است بگویم «هالن قوم این‌طور است» و نه «هالن منطقه آن‌طور». قرار است به «شرایط گفتگو» نگاه کنیم؛ گرما و کماپی، فاصله خانه‌ها، مسیرهای طولانی، همان‌نوازی، ریتم زندگی، و این‌که چگونه همین‌ها تصمیم می‌گیرند مهر، برصدا باشد یا کمپسدا «قریبات» اما فقط یک عادت زبانی نیست؛ در خاستگاهش، یعنی در متن‌های آیینی و کهن، ریشه‌ای جدی‌تر دارد. این واژه از «قریانی» می‌آیند؛ مفهویی که در متون دینی به معنای نزدیک‌شدن به خداوند یا تقدیم کردن چیزی ارزشمند است، در قرآن و حتی در آیین‌های پیشین نیز این معنا دیده می‌شود. «قریابت» در واقع تکیه‌گاهی بر این میراث سنگین است؛ یعنی «چاتم را فانی تو می‌کنم تا به تو نزدیک‌تر شوم». این سنگینی مفهوم، به آن نیروی احساسی می‌دهد که در بسیاری از تعارف‌های دیگر نیست. در فرهنگ ایرانی، ابراز مهر از مرزهای کلام فراتر رفته است. از تعارفات شیرین لفظی در شهرها گرفته تا جبران بی‌کلام سختی‌ها در دل بیابان‌ها. روایت متفاوت مهربانی در پهنه ایران، همواره در تلاش بوده تا فاصله‌ها را کم کند. اما این «مهر» در لایه‌های مختلف جامعه، چه شکلی است؟ از واژه‌های پرمعنا تا سکوت‌های پرمتحوا، سفری داریم به رگه‌های مهربانی در خاک ایران، «سه صحنه کوتاه» داریم؛ سه جغرافیا، سه وضعیت انسانی؛ خانه، مسیر، مجلس. در هر کدام، مهر را در رفتارهای کوچک می‌بینیم؛ تعارف، مکث، چشم‌پوشتن، و سکوت‌هایی که معنی‌شان را فقط کسی می‌فهمد که در همان هوای زندگی کرمه در خانه که باز می‌شود، انگار زبان هم همراه آدم وارد حیطات می‌شود. سلام‌ها پشت‌سر هم می‌آیند. اسب‌ها با لحن صدا زده می‌شوند. یک نفر از آشپزخانه چیزی می‌گوید و آن یکی از گوشه حیطات جواب می‌دهد. در چنین خانگی، «قریابت» فقط یک کلمه نیست؛ مثل چراغی است که روشن می‌کند تا غریبه، کمتر غریبه بماند. برای همین است که ممکن است این عبارت، گاهی از خود سلام هم جلو بزند. نه از سر نمایش، از سر تنظیم فاصله‌م‌رفتاری کوچک این صحنه، واضح‌اند و برحرحت؛ جای زود می‌رسد، میوه جلوتر از سؤال‌ها می‌آید و تعارف‌ها مثل پیل عمل می‌کنند. تعارف این‌جا لزوماً بازی احساسی نیست؛ گاهی راهی است برای گفتن «تو در امان هستی». کلمه‌ها زباندند، چون لحظه‌ها هم شلوغ‌اند؛ چند نفر حرف می‌زنند، چند کار هم‌زمان انجام می‌شود، و مهربانی در همین رفت‌وآمدها قابل لمس می‌شود. در مسیر، وقتی جاده کش می‌آید و سایه‌ها می‌کشند، آدم‌ها یاد می‌گیرند انرژی‌شان را کجا خرج کنند. گاهی در همین مسیرهای طولانی است که می‌فهمی مهربانی فقط «گفتن» نیست؛ «دیدن» هم هست، یک نفر کنار جاده توقف می‌کند، شیشه را پایین می‌دهد، یک سؤال کوتاه می‌پرسد: «راهی؟» و بعد شاید چند ثانیه سکوت؛ همان چند ثانیه‌ای که وزنش از چند جمله بیشتر است. در چنین فضایی، تعارف شکل دیگری دارد. کم‌کلمه اما دقیق. آب آبی باشد، تعارفش جدی است. جای نشستن اگر باشد، پیشنهادش ساده و بی‌پیرایه است. در ایران امروز، بخشی از این رفتارها را می‌شود در سفرها دید؛ در ایستگاه‌های بین‌راهی، یا در هم‌نشینی‌های کوتاه مسافران. مجلس در نواحی کویری می‌تواند ساده باشد؛ نه به‌معنای کم‌آرزش، به‌معنای بی‌آلند. صندلی‌ها یا پشته‌ها، فاصله‌ها را درست تنظیم می‌کنند. حرف‌ها آرام می‌آیند. آدم‌ها انگار قیل از گفتن، جمله را در دهان مژه می‌کنند. این‌جا ممکن است مهر، بیشتر از آن که «علامد» شود، «انجام» شود؛ یک استکان چای که بی‌سؤال پر می‌شود، یک خرما که به‌موقع جلو می‌آید و یا یک همراهی بی‌حرف تا دم در. در اصفهان، تعارف یک هنر اندازهان است. نه آن‌قدر کم که خشکی به نظر آید و نه آن‌قدر زیاد که سنگینی کند. اگر کویری‌ها مهربانی را با «کم‌حرفی عمل» نشان می‌دهند، اصفهانی‌ها با «تعارفات آشاره» نشانش می‌دهند و حرف‌ها، حرف‌ها در اصفهان، شاید بیشتر از کویر باشند. اما هر کدام وزن خودش را دارد. جمله‌ها با طنزی نرم و کنایه‌ای شیرین می‌آمیختند؛ چون اصفهانی بلد است محبت را در لایه‌ای شوخی هم جا دهد. این‌جا مجلس، بیش از آن که محل «براز» باشد، محل «باقتن» است؛ باقتن رابطه‌ای که با هر م‌اراف به‌موقع، هر سکوت بهنگام، و هر نگاه حساب‌شده، محکم‌تر می‌شود.

گردشگری ورزشی، گردشگری ماجراجویانه و گردشگری رویلدمحور را از مهم‌ترین ظرفیت‌هایی دانست که می‌توانند برند جدید اصفهان را شکل دهند.

آیین تأکید کرد: استان اصفهان با برخورداری از آسمان تاریک، رصدخانه‌های تخصصی، مناطق کویری، تنوع غذایی، ظرفیت‌های درمانی، زیرساخت‌های ورزشی و ده‌ها رویداد فرهنگی، قابلیت تبدیل شدن به یکی از مهم‌ترین مقاصد گردشگری نوین کشور را دارد.

وی همچنین از برنامه‌ریزی برای توسعه گردشگری سلامت و کارشناسان خبر داد: کارگروه‌هایی که مأموریت دارند روند مرمت، زیرسازیی و معرفی جاذبه‌های تاریخی و مذهبی استان را با سرعت بیشتری دنبال کنند.

ک از زیر ساخت؛ حلقه مفقوده توسعه گردشگری
در ادامه نشست، مدیر کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان، مهم‌ترین چالش امروز صنعت گردشگری را کمبود زیرساخت‌های حمل‌ونقل و خدمات پشتیبان عنوان کرد.

امیر کرمانده با اشاره به کاهش ورود گردشگران خارجی به استان اظهار داشت: توسعه گردشگری بدون فراهم شدن زیرساخت‌های مناسب امکان‌پذیر نیست و در این مسیر، تکمیل شبکه حمل‌ونقل هوایی، ریلی و جاده‌ای از مهم‌ترین ضرورت‌ها به شمار می‌رود.

وی یکی از مشکلات جدی گردشگری اصفهان را نبود پروازهای مستقیم و مناسب میان تهران و اصفهان دانست و گفت: بسیاری از گردشگران خارجی، به‌ویژه مسافران کشورهای حاشیه خلیج فارس، ابتدا وارد تهران می‌شوند، اما برای رسیدن به اصفهان با محدودیت پرواز مواجه هستند و گاهی ناچارند ساعت‌ها در مسیرهای غیرمستقیم سفر کنند؛ موضوعی که جذابیت سفر به اصفهان را کاهش می‌دهد.

کرمانده همچنین بر ضرورت تسریع در تکمیل پروژه‌های راه‌آهن، بهسازی محورهای مواصلاتی و توسعه مجتمع‌های خدماتی بین‌راهی تأکید کرد و افزود: کیفیت مسیر سفر، بخشی از تجربه گردشگر است و هر گونه ضعف در این بخش، بر تصویر مقصد گردشگری اثر منفی خواهد گذاشت.

ک سرمایه‌گذاری نباید پشت درهای استعلام متوقف‌شود
مدیر کل میراث فرهنگی استان، حمایت از سرمایه‌گذاران را یکی دیگر از پیش‌شرط‌های رونق گردشگری دانست و گفت: به‌دلیل نبود زیرساخت‌های مناسب، سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری با چالش‌های زیادی روبرو است. به همین مسئله موجب افزایش انگیزه بخش خصوصی برای ورود به پروژه‌های گردشگری شده است.

او با انتقاد از روند پاسخگویی برخی دستگاه‌های خدمات‌رسان اظهار داشت: بسیاری از طرح‌های گردشگری تنها به دلیل پاسخ‌های مبهم یا اعلام ناترازی انرژی در مرحله استعلام متوقف می‌شوند. در حالی که اغلب این پروژه‌ها دو تا سه سال بعد به بهره‌برداری خواهند رسید و انتظار می‌رود تا آن زمان زیرساخت‌های لازم نیز فراهم شده باشد.

کرمانده خواستار شفافیت بیشتر دستگاه‌های آبه برق و گاز در پاسخ به استعلام‌ها شد و تأکید کرد دستگاه‌های اجرایی باید به جای ایجاد مانع، رهاکار ارائه دهند تا روند تصویب و اجرای پروژه‌های گردشگری با سرعت بیشتری دنبال شود.

ک رنگ خطر برای برند گردشگری اصفهان
یکی از مهم‌ترین بخش‌های این نشست، ارائه آمراهی‌های بود که تف محسوس می‌شود. او بر اهمیت گردشگران به استان، به‌ویژه گردشگران دریا، همداری‌ها، هدباری‌ها، بخش خصوصی و رسانه‌ها تعریف می‌کند.

استاندار اصفهان با اشاره به ظرفیت‌های گسترده میراث تاریخی و مذهبی استان، توسعه این بخش را یکی از مهم‌ترین راهبردهای اقتصادی استان دانست و اظهار کرد: اصفهان با برخورداری از ۲۹ کاروانسرای تاریخی، که هشت مورد از آن‌ها در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده‌اند، یکی از مهم‌ترین کانون‌های گردشگری تاریخی کشور به شمار می‌رود؛ ظرفیتی که تاکنون کمتر از توان واقعی خود مورد استفاده قرار گرفته است.

وی از آغاز برنامه سامانه‌ای، مرمت و احیای مجموعه‌هایی همچون امامزاده درب امام، هارونیه و کاروانسرای مهیار خبر داد.

استان، تغییر نگاه مدیریتی به صنعت گردشگری بود؛ تگاهی که توسعه این صنعت را دیگر صرفاً وظیفه اداره کل میراث فرهنگی می‌نماید، بلکه آن را مأموریتی مشترک میان همه دستگاه‌های اجرایی، شهرداری‌ها، هدباری‌ها، بخش خصوصی و رسانه‌ها تعریف می‌کند.

استاندار اصفهان با اشاره به ظرفیت‌های گسترده میراث تاریخی و مذهبی استان، توسعه این بخش را یکی از مهم‌ترین راهبردهای اقتصادی استان دانست و اظهار کرد: اصفهان با برخورداری از ۲۹ کاروانسرای تاریخی، که هشت مورد از آن‌ها در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده‌اند، یکی از مهم‌ترین کانون‌های گردشگری تاریخی کشور به شمار می‌رود؛ ظرفیتی که تاکنون کمتر از توان واقعی خود مورد استفاده قرار گرفته است.

وی از آغاز برنامه سامانه‌ای، مرمت و احیای مجموعه‌هایی همچون امامزاده درب امام، هارونیه و کاروانسرای مهیار خبر داد.

ک از گردشگری شب تا کویر و سلامت
معاون گردشگری استان خاطرنشان کرد: آینده گردشگری اصفهان در گرو تنوع‌بخشی به محصولات گردشگری است. او توسعه گردشگری شب، گردشگری نجوم، گردشگری کویر، کمپینگ خودرو، گردشگری خوراک، گردشگری سلامت،

نگار گرافصفهانی

تاروپود هویت ملی را ترسیم کرد

رضا بذرالسماء با الهام از مفهوم ملت مبعوث شده و بیداری وجدان عمومی، تابلوی نگارگری «ایران جان» را خلق کرد. این اثر با ترکیب نمادین ایمان و همدلی، جلوه‌ای نو از انسجام اقوام ایرانی و همراهی منطقه‌ای با ملت لبنان را

در قالبی هنری به تصویر می‌کشد.

هنر قلمزنی و نگارگری اصفهان همواره راوی قصه‌های کهن و باورهای عمیق این مرزوموبوده است. یوهمای نقاشی در دست هنرمندان این دیار، زبان گویای تحولات اجتماعی و باورهای حماسی مردم محسوب می‌شوند. در این میان، آثاری که ریشه در هویت جمعی دارند، به‌سرعت جای خود را در دل مخاطبان باز می‌کنند و به نمادی از اراده یک ملت تبدیل می‌شوند.استاد رضا بذرالسماء، گوناگون و تصویرسازی‌های قرانی شناخته می‌شد. در تازترین تابلوی هنری خود به سراغ یک مفهوم عمیق حماسی رفته است. این هنرمند پیش‌کسوت باتکییر ده‌ها تجربه در زمینه مینیاتور و آبرنگ، توانسته است روایتی بصری از برخاستن و بیداری یک جامعه را روی بوم خلق کند.این اثر تازه که «ایران جان» نام گرفته، کالبدی زنده و پویا از یک سرزمین مقتدر را به نمایش می‌گذارد. هنرمند با تگاهی حقیقت‌جو، خطوط مرزی را به پیوندگاه دل‌های مردمان این دیار تبدیل کرده است.

پرچم‌های پرافرشته‌رمز همبستگی اقوام را آشکار می‌کنند. نمادهای اصیل کنیتوار، مفهوماً توحید و اتحاد را در دل یک قالب حماسی گنجانده است. این ترکیب نمادین نشان می‌دهد که استقامت برای حفظ عزت، مرزهای جغرافیایی را درمی‌نوردد و به یک آرمان انسانی تبدیل می‌شود.پیشینه کاری رضا بذرالسماء نشان می‌دهد که وی همواره مدافعانه بازتاب دادن رویدادهای اجتماعی و سیاسی را در کارهای خود داشته است. خلق تابلوی سردار دل‌ها

و بازآفرینی تصویری روایات معنوی، نمونه‌هایی از کارنامه درخشان اوست که همگی بر مدار هویت‌بخشی به جامعه می‌چرخند. تابلوی جدید نیز در ادامه همین مسیر، روزهای همدلی مردم را به‌عنوان بزرگ‌ترین سرمایه کشور در قالب تصویر ثبت می‌کند.این شاهکار مینیاتوری به‌ویونی نشان می‌دهد که بعثت یک ملت چگونه از ایمان قلبی آغاز شده و به ایستادگی جمعی ختم می‌شود. رنگ‌های زنده و خطوط پرتانحی نگارگری ایرانی در این کار، آرامش و امید حرکت روبروخواه را در ذهن مخاطب زنده نگه می‌دارند. این اثر فراتر از یک جلوه بصری ساده، سند هنری بی‌ارزدی است که پویایی جامعه‌ای است که در برابر طوفان‌ها قد علم می‌کند. هنر اصیل ایرانی شناسنامه بیداری جامعه می‌شود. تگاهی به ابعاد گوناگون این اثر هنری اثبات می‌کند که خلاقیت استاد رضا بذرالسماء در بازآیامی مفاهیم ارزشی، تجربی‌ای نو را به روی هنر متعهد تقدیم می‌کند. او پیش‌ازاین اثر با خلق آثار ماندگاری همچون تابلوهایی غدير و تصویرگری دیوان اشعار بزرگان، تسلط خود را بر پیوندن ادبیات، عرفان و حماسه با رنگ و خط نشان داده بود. تابلوی جدید او نیز امتداد منطقی همین تفکر است که بر پایه شناخت دقیق از روحیه جمعی مردم استوار شده است.تجلی ایمان، توحید و وطن‌دوستی در کالبد این نقاشی، پاسخی هنرمندانه به‌ضرورت حفظ وقای ملی در دنیای امروز به شمار می‌رود. زمانی که یک هنرمند پیش‌کسوت، قلمبوی خود را در خدمت به‌تصویر کشیدن اراده جمعی یک ملت قرار می‌دهد، محصول کار او یک اثر تریزینی به یک سند تاریخی ارزشمند تبدیل می‌شود.این اثر به‌وضوح نشان می‌دهد که بیداری وجدان یک ملت، سرمایه‌ی زوال‌ناپذیر است که در روزهای سخت، مسیر سربلندی‌ارویشن می‌کند.تابلوی جدید این نگارگر برجسته اصفهانی، جلوه‌ای ماندگار از پیوند هنر اصیل، مدغدغمندی اجتماعی و باورهای عمیق انسانی را به یادگار می‌گذارد. خلق چنین اثری نمتنها غایب هنری دیار نصف‌جهان را بازتاب می‌دهد، بلکه یادآور این حقیقت است که هنر اگر برخاسته از رطن جامعه و آرمان‌های آن باشد، برای همیشه در حافظه تاریخی یک کشور جاودانه خواهد ماند.